

Prohlášení občanského sdružení Šumava 21 ke 14. výročí vyhlášení Národního parku Šumava (2005)

Během čtrnáctileté existence Národního parku Šumava, vyhlášeného nařízením vlády č. 163/91 Sb. na výměře 68.064 ha v nejcennějším lesním ekosystému střední Evropy, došlo v některých jeho lokalitách k ekologické katastrofě. Tuto ekologickou katastrofu způsobil cílevědomou činností člověk. Představa některých, za stav přírody v Národním parku Šumava odpovědných státních úředníků, o ponechání rozsáhlého území samovolnému vývoji se ukázala jako naprosto mylná.

Neznalost historie Šumavy a původnosti lesních porostů i jejich věkové a druhové struktury spustila experiment, nemající ve srovnatelných podmínkách obdoby. Tento experiment byl spuštěn přesto, že před jeho neúspěšností varovali odborníci na lesní ekosystémy - lesníci, kteří mají s jejich „chováním“ dvousetleté, přírodou ověřené, zkušenosti. Jejich hlasu však nebylo dopřáno sluchu.

Nastoupili biologové, obvykle úzce specializovaní, politici a laici bez základních znalostí a zkušeností s lesním ekosystémem, a přes veškerá varování aplikovali svou praxi a poznáním nepotvrzenou teorii do největšího středoevropského národního parku. Ponecháním smrkových porostů napospas kůrovci pod heslem „Příroda si pomůže sama!“ došlo na Šumavě ke škodám srovnatelným s pohromou, která nedávno postihla Vysoké Tatry.

Proto je dnes v nejcennějších lokalitách Národního parku Šumava 2500 ha mrtvého lesa s odumřelým stromovým patrem. Škody na životním prostředí byly v roce 2000 jen na lesní správě Modrava (6.669 ha) vyčísleny na 5,416 miliard Kč.

Nejde jen o totální krach tohoto experimentu. Tímto experimentem jsou porušovány i právní normy České republiky, konkrétně zákon č. 114/92 Sb. a nařízení vlády č. 163/91 Sb., kterým byl Národní park Šumava vyhlášen. Současný stav je v rozporu i s mezinárodně uznávanými a vládami států přijímanými „kritérii pro chráněná území Světového svazu ochrany přírody IUCN (International Union for Conservation of the Nature) a její komisí pro chráněná území WCPA (World Commission for Protected Areas),“ která požadují ve jménu příštích generací zachovat a zlepšit přírodní prostředí.

Na mnoha lokalitách Národního parku Šumava došlo ke zničení přírodního prostředí. To je v přímém rozporu nejen s příslušnými zákony této země, ale i s požadavky mezinárodních kritérií pro chráněná území včetně čl. 6, odst. 2 vyhlášky 92/46/EHS, která vyžaduje povinnost aktivní ochrany pralesovitých zbytků i před napadením přemnoženým kůrovcem. Podle této vyhlášky se stav těchto lesů nesmí zhoršit.

Za tento stav činíme vinnými odpovědné pracovníky orgánů ochrany přírody, a proto vyzýváme:

- 1. Ministra životního prostředí Libora Ambrozka, aby se od příčin, osob a ideologie, vedoucích k tomuto stavu NPŠ distancoval a opustil je slovy i skutky, nebo aby za tento stav NPŠ přijal osobní zodpovědnost a odstoupil z funkce ministra životního prostředí.**
- 2. Náměstka ministra životního prostředí Ladislava Mika, aby se od příčin, osob a ideologie, vedoucích k tomuto stavu NPŠ distancoval a opustil je slovy i skutky, nebo aby za tento stav NPŠ přijal osobní zodpovědnost a rezignoval na svou funkci.**
- 3. Ředitele správy NP Šumava Aloise Pavlíčka, aby z porušování zákonnosti (úplná rezignace na povinnost uloženou § 20 a 21 zákona č. 96/1977 Sb., o hospodaření v lesích a státní správě lesního hospodářství, ve smyslu § 22, odst. 1 zákona č. 114/92 Sb., o ochraně přírody a krajiny) vyvodil důsledky a rezignoval na funkci ředitele Správy NPŠ.**
- 4. Premiéra vlády ČR Stanislava Grosse, aby za současný stav v NPŠ učinil odpovědným Libora Ambrozka a odvolal ho z funkce ministra ŽP.**